

Az egész világon milliók olvassák és igyekeznek tettekre váltani azt a magyarázatot, amit Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítója havonta a Szentírás egy-egy mondatához fűzött, s amely széles körben hatással van egyének és közösségek életére.

„Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra...” (Jak 5,9)

Hogy jobban megérthessük az e havi igét, figyelembe kell vennünk, hogy milyen körülmények hatására született. Azokban a közösségekben, amelyekhez Jakab apostol a levelét intézte, több nehézség adódott: botrányok, társadalmi megkülönböztetés, a vagyon önző kezelése, a munkások kizsákmányolása, inkább a szavakra, mint a tettekre épülő hit stb. Mindez neheztelést és ellentétet váltott ki közöttük, és elégedetlenséget szült az egész közösségben.

„Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra...”

Tehát már az apostolok idejében is észre lehetett venni azt, amit ma is látunk közösségeinkben: hitünket élve gyakran nem azok a legnagyobb nehézségek, amelyek kívülről, azaz a világból érkeznek, hanem azok, amelyek belülről származnak, bizonyos helyzetekből és a testvérek viselkedéséből, amikor nem a keresztény ideál szerint élnek. Ez pedig rossz közérzetet, bizalmatlanságot és csüggedést eredményez.

„Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra...”

Ezek a súlyos vagy kevésbé súlyos ellentmondások és következetlenségek abból fakadnak, hogy nem mindig világos a hitünk, és még nagyon tökéletlen bennünk a szeretet az Isten és a felebarát iránt. A keresztény első reakciója mégsem lehet türelmetlenség vagy könyörtelen ítélet, hanem csak az, amit Jézus tanít. Ő türelmes várakozást, megértést és irgalmat kér, ami segíti kifejlődni a belénk vetett jó magját, ahogy ezt a konkolyról szóló példabeszédében is magyarázza. (Mt 13,24-30.36-43)

„Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra...”

Hogyan éljük tehát e hónap igéjét? Ugyanis a keresztény élet egyik súlyos problémáját tárja fel előttünk. Mi is különböző közösségekhez tartozunk (családhoz, plébániához, egyesülethez, munkahelyi közösséghez, civil szervezethez), sok mindent tapasztalunk, ami szerintünk nem helyes: az emberek temperamentuma, látásmódja, cselekvésmódja, következetlensége, ami fájdalommal tölt el, és visszautasítást vált ki belőlünk.

Íme, mindez alkalom lehet arra, hogy jól éljük a hónap igéjét. Ahelyett, hogy zúgolódnánk vagy ítélkeznénk – ahogy kísértésünk támadhat rá –, türelmesnek és megértőnek kell maradnunk, és csak ezt követően igazíthatjuk ki egymást, amennyire lehetséges. Azzal pedig mindenképp a kereszténységről teszünk tanúságot, ha az esetleges szeretetlenségre és az odaadás

hiányára a mi nagyobb szeretetünkkel és odaadásunkkal válaszolunk.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/